

РЕШЕНИЕ

№ 454

гр. Варна, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Невин Р. Шакирова

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова като разгледа докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20223100500584 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Частен съдебен изпълнител В.Г., рег. № 725 и с район на действие, този на ОС – Велико Търново срещу Решение № 47 от 07.01.2022г. по гр.д. № 11691/2021г. по описа на ВРС, 47-ми състав, с което **на основание чл. 441, ал. 1, пр. I от ГПК вр. чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ и чл. 45 от ЗЗД** въззивникът е осъден да заплати на Й. ЕВГ. Й. с ЕГН ***** сумата от **600 лева**, представляваща обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 06.07.2020г., настъпили в резултат на неправомерното изпълнение на своята дейност, изразяващо се в образуване на изп.д. № 981/2019г. в нарушение правилата за местната подсъдност, съгласно чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК, ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на настъпване на вредата – 06.07.2020г. до окончателното ѝ плащане.

Решението е постановено при участието на ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, в качеството му на трето лице помагач на страната на ответника.

Въззивната жалба е основана на оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на закона. Изложени са доводи, че хипотезата на обезщетяване по реда на чл. 441 от ГПК е приложима при осъществено твърдяно от ищеца противоправно поведение, изразяващо се в провеждане на процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, извършено виновно, от което са произтекли вреди за ищеца, като пряк и непосредствен резултат от осъщественото от ответника виновно незаконно

изпълнение. Неправилен е формираният от първоинстанционния съд извод за процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, изразяващо се в противоправно образуване на изп.д. № 984/2019г. При редовна молба, СИ няма право да откаже да образува изп.д. съгласно чл. 19 от ЗЧСИ, нито е длъжен служебно да извършва справка за постоянния и настоящ адрес на длъжника преди образуване на изп.д. Местната подсъдност е относителна процесуална предпоставка. Посочването на адрес в района на действие на СИ е достатъчно основание за образуване на изп.д. След образуване на изпълнителното производство СИ е длъжен служебно да следи за местната подсъдност, каквото е сторено в случая. Съгласно общите правила на ГПК, СИ е длъжен първо да връчи съобщението до страната, на посочения по делото адрес и едва при невъзможност за връчване, служебно да провери адресната регистрация на лицето /чл. 47, ал. 3 от ГПК/. В случая първоначалното връчване на посочен адрес не е приключило. Връчването е осъществено на процесуален представител на ищеца, явил се в кантората на ЧСИ с представено пълномощно, от което е установено, че постоянния адрес на длъжника е в район, различен от този на действие на въззивника. Веднага след това е последвало произнасяне в разумен срок /преди изтичане на срока за доброволно изпълнение/, делото е прекратено поради нарушена местна подсъдност. Следователно по изп.д. няма извършени процесуално незаконосъобразни действия. Хронологията по изпълнителното дело изключва наличието на вина у въззивника, поради което презумпцията за вина е оборена от фактите по делото. Вредите от друга страна са недоказани – нито плащането, нито представянето на доказателства за това в изпълнителното дело. Не е налице и пряка и непосредствена връзка между конкретно противоправно поведение и произтеклите вреди. Дори и да са сторени разноси, то те не са в пряка и непосредствена връзка с твърдяното незаконосъобразно развитие на производството. Отправил в тази връзка искане, обжалваното решение да се отмени и вместо него се постанови друго, с което искът като неоснователен да се отхвърли.

В отговор на жалбата Й.Й. оспорва доводите в нея. Излага, че в случая изпълнителното дело е образувано от СИ – въззивник по молба за образуване на изпълнително дело, в която не е посочен адрес на длъжника. По повод постъпила от него молба по изп.д. на 30.06.2020г., на 01.07.2020г. СИ извършил справка в НБД за адресната му регистрация. СИ не е спазил разпоредбата на чл. 426, ал. 3 вр. чл. 129 от ГПК, а именно да остави молбата без движение с указание до вискателя да посочи адрес за призоваване на длъжника и като констатира отсъствие на абсолютна процесуална предпоставка, обвързваща местната му компетентност, да прекрати производството пред себе си. Неспазването на императивните правила за местната подсъдност е противоправно поведение, от което за въззиваемия са произтекли вреди. Отправил искане в тази връзка решението като правилно и законосъобразно да се потвърди.

Отговор на жалбата е депозиран и от ЗК „Лев Инс“ АД – трето лице помагач на ответника/въззивник, обективиращ доводи за основателност на жалбата. Твърди, че посочването на адрес в районна действие на СИ е достатъчно основание за образуване на изп.д., като действието на СИ по образуване на делото и по изпращане на ПДИ, както на

адреса в молбата на взыскателя, така и на установения друг съдебен адрес не представлява нарушение на разпоредбата на чл. 427 от ГПК, доколкото СИ не е предприел действия по събиране на вземането по отношение на имущество, находящо се в район, различен от неговия на действие. По делото не са установени поради това елементите от правопораждащия фактически състав на отговорността на ЧСИ по реда на чл. 441, ал. 1 от ГПК. Отправил искане в тази връзка за уважаване на жалбата.

В хода на проведените по делото съдебни заседания, страните поддържат изразената позиция по спора, като всяка претендира присъждане на разноски.

При проверка валидността и допустимостта на обжалваното решение, съобразно нормата на чл. 269, пр. I от ГПК, съдът не открива пороци, водещи до неговата нищожност или недопустимост. По останалите въпроси изхождайки от доводите в жалбите, съдът съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по повод предявен от Й. ЕВГ. Й. срещу ЧСИ В. Г. Г., рег. № 725 и с район на действие, този на Окръжен съд Велико Търново осъдителен иск за обезщетение от непозволено увреждане **с правно основание чл. 441, ал. 1, пр. I от ГПК вр. чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ и чл. 45 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата **от 600 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди под формата на реална загуба – платено адвокатско възнаграждение за защита и съдействие по изп.д. № 981/2019г. по описа на ответния ЧСИ, понесени вследствие на противоправно поведение на ответника, изразяващо се в нарушение на правилата на местната подсъдност съгласно чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК при образуване на изпълнителното дело по молба на „Еос Матрикс“ ЕООД срещу ищеца, в причинна връзка с бездействието на ответника да следи за спазване на правилото на местната подсъдност, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 06.07.2020г. до окончателното плащане на задължението.

Фактическите твърдения, на които е основаван иска са в следния смисъл: на 22.01.2014г. по молба на „Юробанк България“ АД е образувано изп.д. № 56/2014г. по описа на ответника въз основа на ИЛ от 07.11.2013г., издаден по ч.гр.д. № 2053/2013г. по описа на ГОРС. Към този момент ищецът имал постоянен и настоящ адрес в гр. Горна Оряховица, която адресна регистрация на 26.01.2016г. променил в гр. И.. Актуалният адрес на длъжника е установен по изп.д. чрез изискана справка от НБД. С постановление от 22.10.2019г. това изп.д. е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК и образувано ново изп.д. № 981/2019г. по описа на същия ЧСИ. За него ищецът узнал на 03.07.2020г., когато получил съобщение, връчено чрез упълномощения от него с договор за правна защита от 06.07.2020г. адв. С. И.. Изпълнителното дело е образувано по молба на „Еос Матрикс“ ЕООД, в качеството му на цесионер на вземането срещу ищеца, въз основа на същия изпълнителен лист. Въпреки, че на ЧСИ бил служебно известен факта на променената адресна регистрация на длъжника и че делото му е местно неподсъдно, ответникът приел молбата, образувал новото изп.д. в нарушение на чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК. Не е изпълнил и задължението си да следи за редовността на молбата, оставяйки същата без движение за посочване на актуален адрес на длъжника. На 24.10.2019г. по изп.д. са наложени запори върху три банкови сметки

на длъжника, които не са изпълнени. На 07.07.2020г. ищецът депозирал молба пред ЧСИ за прекратяване на изп.д. поради нарушена местна подсъдност, като с постановление от 09.07.2020г. ответният ЧСИ прекратил принудителното изпълнение по изп.д. № 981/2019г. В причинна връзка с виновното поведение на ответника ищецът понесъл имуществени вреди, съизмерими с платеното от него възнаграждение за адвокат за защита по образуваното в нарушение на правилата на местната подсъдност изп.д. в размер на исковата сума. Ето защо отправил искане с извод за наличие на предпоставките за ангажиране отговорността на ответника за осъждане на същия да заплати на ищеца обезщетение в иския размер.

В отговор на исковата молба, ЧСИ В.Г. оспорил допустимостта на иска с доводи, че е насочен срещу ненадлежна страна. Посочил, че отговорността за сторените от ищеца в изпълнителното производство разноски следва да се понесе от другата страна – вискателя, а не от органа, осъществяващ производството – ЧСИ. Евентуално оспорил иска по основание. Уточнил, че изпълнителното дело е образувано на 22.10.2019г. по посочения в изпълнителния титул адрес в района на ВТОС. Предприети са действия за връчване на съобщения на длъжника по реда на ГПК, като е започнато с известния по делото адрес. През м. юни 2020г. след представяне на пълномощно и изрична молба, съобщението за образуваното дело е връчено на длъжника чрез адв. С.И.. Изготвена е справка ГРАО, като е констатирано, че постоянният и настоящ адрес на длъжника е извън района на ВТОС. На това основание делото е прекратено. Действията по изп.д. са извършени законосъобразно – справка НБД е извършена преди да бъдат предприети изпълнителни действия и незабавно след констатиране на различния адрес, изп.д. е прекратено. Преди този момент по делото не са извършени никакви действия. В изпълнителното дело не е представено доказателство за направени от длъжника разноски, не е доказана вина, нито пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между действието на ЧСИ по образуване на делото и понесените от ищеца вреди. Отправил искане поради липса елементите от фактическия състав на отговорността по претендирания ред, предявеният иск да се отхвърли като неоснователен.

С определение от 01.11.2021г. по искане на ответника на основание чл. 219, ал. 1 от ГПК в качеството на трето лице помагач на страната на ответника е конституиран ЗАД „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788.

В писмено становище третото лице помагач оспорило предпоставките за конституирането му по делото с доводи, че е застраховател на ответника по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“ по две полици със срок на застрахователно покритие от 11.03.2020-10.03.2021г. и 11.03.2021-10.03.2022г. Легитимиран застраховател е този по застраховка, която е била в сила по време на настъпване на вредата, към който момент ЗАД „Лев Инс“ АД няма качеството застраховател на ответника. По същество изразил становище за законосъобразност на извършените в хода на изпълнителното дело действия от страна на ЧСИ и оспорил наличието на елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 441, ал. 1 от ГПК, в т.ч. пряка причинно-следствена връзка между твърдяните действия на

ЧСИ и настъпилите вреди, както и вина на дееца. Отправил искане предявеният иск да се отхвърли като неоснователен.

СЪДЪТ, след преценка на становищата на страните, събраните по делото доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на приложимия закон, приема за установено следното от фактическа страна:

Като доказателства по делото са приети двете изпълнителни дела по описа на ответния ЧСИ, като съдържащото се в тях и фактите по делото не са спорни в отношенията между страните. За събиране на парично вземане, произтичащо от договор за потребителски кредит и въз основа на изпълнителен лист от 07.11.2013г. по молба на „Юробанк България“ АД на 22.01.2014г. е образувано изп.д. № 56/2014г. по описа на ЧСИ В.Г., рег. № 725, с район на действие този на ОС Велико Търново. Отразеният в изпълнителния лист адрес на длъжника Й. ЕВГ. Й. е в гр. Горна Оряховица. ПДИ е връчена на длъжника на 29.07.2014г. на основание чл. 47, ал. 5 от ГПК. Съгласно постъпила по делото справка от НБД Население от 02.11.2016г. адресната регистрация на длъжника е променена в гр. И., общ. Аксаково от 18.01.2016г. С постановление от 19.05.2016г. по делото е конституиран цесионера на вземането „Еос Матрикс“ ЕООД като взискател на мястото на взискателя – цедента, както са предприети действия по уведомяване на длъжника на актуалния му адрес. Делото е прекратено с Постановление на ЧСИ от 22.10.2019г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 и т. 8 от ГПК. В същия ден е образувано изп.д. № 981/2019г. по описа на същия ЧСИ по молба на „ЕОС Матрикс“ ЕООД въз основа на същия изпълнителен лист. На 30.06.2020г. по делото е постъпило искане от адв. С.И. за предоставяне достъп за запознаване с изпълнителното дело. Молбата е придржена с пълномощно от 29.06.2020г., изхождащо от длъжника Й.Й.. На 01.07.2020г. ЧСИ извършил справка в НБД Население видно от която регистрираният постоянен и настоящ адрес на длъжника е в гр. И. от 18.01.2016г. На 03.07.2020г. на длъжника е връчено съобщение за образуваното дело в кантората на ЧСИ, а на 07.07.2020г. е депозирана молба, обективираща оспорване местната компетентност на сезирания ЧСИ с искане за прекратяване на образуваното изпълнителното производство на това основание. С Постановление от 09.07.2020г. ЧСИ прекратил изпълнителното дело поради нарушена местна подсъдност.

СЪДЪТ, въз основа на така установеното от фактическа страна, прави следните **правни изводи**:

Предмет на разглеждане е деликтен иск с правно основание чл. 441, ал. 1 от ГПК вр. чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ и чл. 45 от ЗЗД.

Съгласно чл. 441, ал. 1, пр. I от ГПК частният съдебен изпълнител отговаря при условията на чл. 45 от ЗЗД за вредите, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение.

За да възникне професионалната имуществена отговорност за причинени вреди от непозволено увреждане от ЧСИ е необходимо в обективната действителност да са осъществени следните юридически факти: деяние /действие или бездействие/ на ЧСИ при,

по повод или във връзка с упражняването от него властнически правомощия при осъществяване на принудителното изпълнително производство; противоправност на деянието /несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение/; настъпили вреди /неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения – намаляване на неговия патримониум – претърпени загуби, респ. непостъпване в неговия патримониум с висока степен на сигурност на очаквано имуществено благо – пропуснати ползи/; причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите вреди /вредоносният резултат в съвкупния съпричинителен процес между фактите и явленията в природата следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента/ и вина на делинквента, която съобразно уредената в чл. 45, ал. 2 от ЗЗД оборима презумпция се предполага.

Отговорността на ЧСИ В.Г. в случая е обоснована с твърдения за допуснати нарушения на правилата на местната компетентност по чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК при образуване на изп.д. № 981/2019г. по описа му, доколкото към този момент длъжникът – ищец по делото имал адресна регистрация попадаща в район на действие, извън този на ответния ЧСИ.

Няма спор по делото, а и от писмените доказателства по делото се установява, че първоначално изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя „Юробанк България“ АД на 22.01.2014г. под № 56/2014г. по описа на ЧСИ В.Г., рег. № 725, с район на действие този на ОС Велико Търново. Към този момент съгласно справка от НБД Население от 05.06.2014г. постоянният и настоящ адрес на длъжника – въззиваем е бил в гр. Горна Оряховица. На 19.05.2016г. по това дело е конституиран вискателя – цесионер „ЕОС Матрикс“ ЕООД. От този момент в продължение на две години до 19.05.2018г. вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия, поради което изпълнителното производство се е прекратило на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК и т. 10 от ТР № 2/26.06.2015г. по т.д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС. Прекратяването на изпълнителното производство поради т.нар. „перемпция“ е настъпило по силата на закона към момента на осъществяването на правно релевантните факти, а съдебният изпълнител с постановлението си от 22.10.2019г. само е прогласил вече настъпилото прекратяване, без значение от вписаното в него основание за това. От своя страна, единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново – отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Образуването на ново изпълнително дело под № № 981/2019г. по описа на същия ЧСИ на 22.10.2019г. в същото време е канцеларско действие, което следва предявяването на изпълнителния лист за изпълнение. Във всички случаи СИ е длъжен по волята на вискателя да образува изпълнителното дело и да приложи искания изпълнителен способ. А необразуването на ново изпълнително дело след перемиране на първото с нищо не вреди на кредитора, нито ползва или вреди на длъжника /в този смисъл Решение № 37 от 24.02.2021г. по гр.д. № 1747/2020г. на ВКС, IV ГО/. Промяната в адресната регистрация на длъжника в случая е настъпила на 18.01.2016г., т.е. след подаване на молбата за изпълнение. А съгласно чл. 427, ал. 4 от ГПК

настъпилите след подаване на молбата за изпълнение промени в обстоятелствата по ал. 1, т. 5, обуславящи местната компетентност, не са основание за препращане на делото. Молбата за изпълнение въз основа на изпълнителния лист от 07.11.2013г. е подадена пред ЧСИ В.Г., рег. № 725 и с район на действие, този на ВТОС на 22.01.2014г. Ето защо съдът приема, че в конкретния случай при спазване на канцеларските правила по водене на изпълнителните дела и образуване на перемираното вече изпълнително дело под нов номер към 22.10.2019г. не е допуснато нарушение на правилата на местната компетентност по чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК, а изпълнително производство е образувано законосъобразно въз основа на подадена молба от вискателя и предявяване на изпълнителния лист за изпълнение през местно компетентен СИ към този момент.

От друга страна, съдебният изпълнител не може да откаже да образува изпълнително дело при постъпило искане за това от вискателя – той дължи подчинение на представения изпълнителен лист. При образуване на изпълнителното дело СИ няма вменено процесуално задължение да извършва служебна справка за адресната регистрация на длъжника, а препращането в чл. 426, ал. 3 към чл. 129 от ГПК е съответно /чл. 426, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от ГПК/. Неоснователни в тази връзка са доводите в отговора на въззивната жалба в този смисъл. При установените обстоятелства в настоящия случай, ЧСИ Г. не е имал законово основание да откаже образуването на изп. дело поради това, че след първоначалното подаване на молбата за изпълнение са настъпили промени в регистрирания постоянен и настоящ адрес на длъжника. Без значение в тази връзка е факта дали на ЧСИ е бил служебно известен факта на променената след образуване на делото адресна регистрация на длъжника.

От друга страна нарушението на правилата на местната компетентност и образуването на изп.д. пред ЧСИ В.Г. по подадена молба за изпълнение от първоначалния вискател, респ. от частния му правоприемник не е пряката и непосредствена причина обусловила понесените от въззиваемия имуществени вреди под формата на платено възнаграждение за адвокат за защита по изп.д. Ползването на правна помощ, съответно плащането на възнаграждение за нея е пряка последица от собственото му неизпълнение, а никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Ако длъжникът беше изпълнил доброволно паричното си задължение, кредиторът нямаше да пристъпва към принудително събиране на вземането си и нямаше да инициира образуване на изпълнително дело за целта. Ето защо плащането на адвокатското възнаграждение не е закономерна и естествена последица от виновното нарушение на правилата на местната компетентност от страна на ЧСИ, доколкото възнаграждението за ангажираната правна защита би било платимо и по изп.д. образувано при спазване на правилата на местната компетентност на ЧСИ.

Отделно, дори и да се приеме, че в случая са нарушени правилата на местната компетентност при образуване на изп.д., то това нарушаване не е предвидено като основание за прекратяване на изпълнителното производство съгласно изчерпателно уредените прекратителни основания в чл. 433, ал. 1 от ГПК, а изп. дело следва да бъде препратено на местно компетентен съдебен изпълнител съгласно приложимото на общо

основание правило на чл. 118 от ГПК. В този смисъл неспазване на правилата на подсъдността може да влече единствено дисциплинарна отговорност за ЧСИ.

Следователно, по делото не са установени в съвкупност елементите от фактическия състав на имуществената отговорност на ЧСИ – действие или бездействие на ЧСИ, което е противоправно и в причинно-следствена връзка с което за ищеца са произтекли вреди – реална загуба, съизмерима с размера на платеното от него възнаграждение за адвокат по договор за защита и съдействие по изп.д., като предявеният на това основание иск е недоказан по основание и следва да се отхвърли.

Решението на ВРС е неправилно и следва да се отмени, като вместо него се постанови обратен резултат съобразно изложените мотиви.

С оглед изхода на делото пред ВОС, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК въззивникът има право на поискани разноски. Съгласно представени списъци, реализираните от страната разноски под формата на платено възнаграждение за адвокат възлизат на по 400 лв. за всяка инстанция. В този размер разноските следва да се възложат в тежест на въззиваемия.

Мотивиран от така изложените съображения и на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК, Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 47 от 07.01.2022г. по гр.д. № 11691/2021г. по описа на ВРС, 47-ми състав, с което **на основание чл. 441, ал. 1, пр. I от ГПК вр. чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ и чл. 45 от ЗЗД** ЧСИ В.Г., рег. № 725, с район на действие Окръжен съд Велико Търново е осъден да заплати на Й. ЕВГ. Й. с ЕГН ***** сумата от **600 лева**, представляваща обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 06.07.2020г., настъпили в резултат на неправомерното изпълнение на своята дейност, изразяващо се в образуване на изп.д. № 981/2019г. в нарушение правилата за местната подсъдност, съгласно чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК, ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на настъпване на вредата – 06.07.2020г. до окончателното ѝ плащане **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 441, ал. 1, пр. I от ГПК вр. чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ и чл. 45 от ЗЗД предявения от Й. ЕВГ. Й. с ЕГН ***** срещу ЧСИ В.Г., рег. № 725, с район на действие Окръжен съд Велико Търново иск за осъждане на ответника да му заплати сумата от **600 лева**, представляваща обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 06.07.2020г., настъпили в резултат на неправомерното изпълнение на своята дейност, изразяващо се в образуване на изп.д. № 981/2019г. в нарушение правилата за местната подсъдност, съгласно чл. 427, ал. 1, т. 5 от ГПК, ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на настъпване на вредата – 06.07.2020г. до

окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Й. ЕВГ. Й. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на ЧСИ В.Г., рег. № 725, с район на действие Окръжен съд Велико Търново сумата от **400 лева**, представляваща съдебни разноски пред първа инстанция, както и сумата от **400 лева**, представляваща съдебни разноски пред въззивната инстанция.

Решението е постановено при участието на ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, в качеството му на трето лице помагач на страната на ответника

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, по аргумент от чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____